

พิชญพิจารณา (Peer Review)

สุวิมล ว่องวาณิช

พิชญพิจารณาในการประกันคุณภาพ หมายถึง กระบวนการตรวจสอบความเหมาะสมของการบริหารจัดการเรียนการสอนรายวิชาหรือหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐาน ผู้ทำหน้าที่พิชญพิจารณาเปรียบเสมือนเพื่อนที่มีความปรารถนาดีต่อหลักสูตร มีความรู้ความสามารถ มีใจเป็นกลาง ปราศจากอคติในการพิจารณา ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับหลักสูตรที่เข้าไปพิจารณา และให้ผลป้อนกลับในการประเมินที่นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพให้ดีขึ้น ด้วยท่าทีที่เป็นมิตร

โมเดลพิชญพิจารณา มี 3 โมเดล ได้แก่ โมเดลการประเมิน (evaluation model) โมเดลการพัฒนา (development model) โมเดลความร่วมมือรวมพลัง (collaborative model) สองโมเดลแรกผู้ประเมินหรือผู้ทำหน้าที่พิชญพิจารณาจะมีบทบาทเหนือกว่าผู้ถูกประเมิน ด้วยความเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์สูง สามารถใช้ความชำนาญของตนเองในการตัดสินคุณภาพของหลักสูตรของผู้อื่น ต่างกันที่ โมเดลแรกเน้นการตัดสินคุณภาพของหลักสูตรแบบได้ตกมากกว่าโมเดลที่สอง ซึ่งเน้นการให้ข้อมูลเพื่อการปรับปรุงพัฒนาจากการวิเคราะห์หรือวินิจฉัยของผู้ประเมิน ความรู้สึกเป็นเจ้าของผลการประเมินในกลุ่มของผู้ถูกประเมินจะไม่มีในสองโมเดลนี้ เนื่องจากผู้รับการประเมินจะเป็นผู้รับฟังผลการประเมิน โดยไม่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินเหมือนโมเดลที่สาม คือ โมเดลความร่วมมือรวมพลัง

ลักษณะของพิชญพิจารณาที่พึงประสงค์ควรเป็นแบบความร่วมมือรวมพลัง (collaborative peer-supported review) เป็นการพิจารณาแบบเปิด ยืดหยุ่น และกระบวนการไม่เป็นแบบสั่งการ เปิดโอกาสให้มีการเรียนรู้เกิดขึ้น ผลการประเมินจะไม่ชี้ขาดโดยอิงมุมมองของตนเองฝ่ายเดียว ให้ผู้รับการประเมินแต่ละคนมีโอกาสเลือกและสร้างเส้นทางตามความรู้ที่ตนเองมีอยู่ กระบวนการแบบนี้จะสนับสนุนให้มีการสะท้อนเชิงวิพากษ์ ทำให้แต่ละคนให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

โดยภาพรวม พิชญพิจารณาเป็นกระบวนการที่เกิดจากความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตร ต้องการได้ข้อมูลสะท้อนเชิงวิชาการ เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือการปฏิบัติงาน การพิจารณาเป็นกระบวนการที่ทำให้มองเห็นปัญหาและแนวทางแก้ไขโดยอิงประสบการณ์ของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย การพิจารณาที่จะมีประสิทธิผลจึงต้องเกิดจากการเห็นคุณค่าของการได้ข้อมูลสะท้อนที่ช่วยในการปรับปรุงพัฒนา จึงไม่ควรเป็นกระบวนการที่เกิดจากการถูกบังคับหรือสั่งการให้ต้องทำ

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกระบวนการพิชญพิจารณา จึงต้องมีการสื่อสารเพื่อชี้ให้เห็นประโยชน์ที่จะได้จากพิจารณา ผู้ที่ทำหน้าที่พิชญพิจารณาต้องมีความรู้และประสบการณ์ในการทำงานในลักษณะเดียวกับผู้ถูกพิจารณา ในกรณีของการพิจารณาหลักสูตร ควรเป็นบุคคลที่อยู่สาขาเดียวกันหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่จะไปพิจารณา เป็นผู้มีความสมบัติเหมาะสมเป็นไปตามเกณฑ์ที่ สกอ.กำหนด ผ่านการพัฒนาให้เป็นผู้เข้าใจบทบาทหน้าที่และการปฏิบัติงานในกระบวนการพิชญพิจารณา เป็นผู้ที่มีใจเป็นกลาง ปราศจากอคติในการพิจารณา ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับหลักสูตรที่เข้าไปพิจารณา

บทบาทของผู้ทำหน้าที่พิชฌุพิจารณา

ผู้ประเมินต้องศึกษาทำความเข้าใจในการดำเนินงานของหลักสูตรที่จะประเมินจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง (มคอ) การประชุมทีมพิจารณาพร้อมกัน เพื่อทำความเข้าใจในหลักสูตร การแบ่งบทบาทหน้าที่ในการทำงาน รวมทั้งการวางแผน/กำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติ ทั้งนี้จะต้องตระหนักว่าพิชฌุพิจารณาที่มีคุณภาพต้องใช้เวลา โดยผู้ทำหน้าที่พิชฌุพิจารณา (reviewers) ต้องเข้าใจผู้ถูกพิจารณา และต้องไม่คิดว่าตนเองเป็นผู้เชี่ยวชาญที่เข้าไปตัดสินผู้ที่ไม่เชี่ยวชาญ รวมทั้งต้องเข้าใจว่าคนที่ทำหน้าที่ประเมินผู้อื่นก็ได้ประโยชน์จากการเรียนรู้ในกระบวนการพิจารณาด้วย ดังนั้น กระบวนการทำงานของผู้ทำหน้าที่พิชฌุพิจารณาจึงควรมีลักษณะต่อไปนี้

1. การวางตัวบุคคลในทีมพิจารณา ผู้ประเมินที่จะรับงานประเมินต้องมีความรู้เกี่ยวกับภูมิหลังของผู้ร่วมทีม โดยเฉพาะความรู้ความชำนาญของสมาชิกในทีม ความถนัดในการประเมินองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในระบบประกันคุณภาพหลักสูตร ต้องมีผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการประเมินตามตัวบ่งชี้ที่ได้รับมอบหมาย และโครงสร้างของทีมสามารถประเมินหลักสูตรได้ครบทุกองค์ประกอบ

1.1 ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาของหลักสูตร โดยเฉพาะการประเมินหลักสูตรในองค์ประกอบที่ 5 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ทีมประเมินต้องมีผู้ที่มีความชำนาญสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่ถูกประเมิน ต้องมอบหมายให้บุคคลที่มีคุณวุฒิสอดคล้องกับสาขาวิชาเป็นผู้รับผิดชอบ

1.2 ระดับการศึกษาของหลักสูตร ผู้ประเมินต้องเข้าใจธรรมชาติของการเรียนการสอนของหลักสูตรในแต่ละระดับการศึกษา เช่น ผู้ประเมินหลักสูตรระดับปริญญาตรี ก็ต้องเป็นผู้มีประสบการณ์และชำนาญในการประเมินหลักสูตรระดับปริญญาตรี ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีพื้นฐานในการประกอบอาชีพได้ แต่หากทำหน้าที่ประเมินหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ผู้ประเมินต้องมีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยด้วย เนื่องจากเป็นจุดเน้นหลักของหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่ต้องการสร้างผลผลิตที่มีความสามารถในการพัฒนาความรู้ได้ด้วยตนเอง

2. การให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งควรเป็นข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของหลักสูตร เช่น หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ถ้าจะสร้างนักวิทยาศาสตร์ที่ดี ผู้ประเมินต้องรู้ว่านักวิทยาศาสตร์ควรมีคุณสมบัติหรือลักษณะอะไรบ้าง หลักสูตรต้องมีการกำหนดสาระ (content) ที่สำคัญในโครงสร้างหลักสูตรอะไรบ้าง และควรมีการออกแบบการเรียนการสอนอย่างไรเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนด ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องออกแบบระบบประกันว่าหลักสูตรต้องดำเนินการอะไรบ้างเพื่อให้สามารถประกันได้ว่าผู้เรียนมีคุณลักษณะตามที่มุ่งหวัง หากไม่ได้สามารถประกันการผลิตผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน ผู้ที่หน้าที่ประเมินต้องสามารถวิเคราะห์ปัญหาของการบริหารจัดการหลักสูตร ต้องสามารถวิเคราะห์จุดเด่นจุดควรพัฒนาของหลักสูตรเป็น และชี้แนะแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรได้

3. การวิเคราะห์จุดแข็ง/จุดควรพัฒนาของหลักสูตร ผู้ประเมินต้องมีมาตรฐานหลักสูตรอยู่ในตัวเอง ต้องสามารถบอกได้ว่าหลักสูตรที่ดีต้องเป็นอย่างไร มีความรู้ทันความก้าวหน้าและความทันสมัยของหลักสูตรที่ตนเองประเมิน การประเมินหลักสูตรแบบพิชฌุพิจารณาจึงเป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของคน

ออกแบบหลักสูตรกับคนประเมิน โดยมีการสะท้อนคิดเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับจุดอ่อนหรือจุดแข็งของหลักสูตรซึ่งผู้ประเมินต้องวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถประกันคุณลักษณะของบัณฑิตที่ดีได้ โดยต้องมีการเชื่อมโยงผลการประเมินจากองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งองค์ประกอบด้านปัจจัยป้อน ด้านอาจารย์ ด้านการเรียนการสอน ด้านการประเมิน และด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อจะได้ให้คำแนะนำได้อย่างเชื่อมโยงกัน สิ่งที่ต้องตระหนักคือ การให้ข้อมูลป้อนกลับไม่ใช่เพียงแต่การยืนยันผลหรือรายงานผลการประเมินในสิ่งที่ผู้รับผิดชอบรู้กันอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ประเมินคือ การเก็บข้อมูลจากเอกสาร จากการสนทนากลุ่มผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อให้ข้อมูลที่ชี้ให้ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมองเห็นสิ่งที่ปัญหา และมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาภายใต้การชี้แนะของผู้ประเมิน

4. ผู้ประเมินต้องเข้าใจและจำแนกความแตกต่างของจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรซึ่งจำแนกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

4.1 การประเมินเพื่อยืนยันระบบประกันของหลักสูตรซึ่งผู้รับผิดชอบหลักสูตรจะรู้อยู่แล้วว่าหลักสูตรของตนเองเป็นอย่างไร ข้อมูลจากการประเมินในลักษณะนี้ไม่เกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตรเท่าใดนัก เป็นเพียงการตัดสินใจว่าหลักสูตรมีคุณภาพระดับใด

4.2 การประเมินเพื่อชี้แนะคุณภาพของหลักสูตรและสิ่งที่ควรพัฒนา โดยผู้รับผิดชอบหลักสูตรอาจวิเคราะห์หรือมองตนเอง ไม่ออก ต้องอาศัยมุมมองของผู้มีประสบการณ์ช่วยชี้แนะ การประเมินตามลักษณะนี้ถือเป็นฝีมือของผู้ประเมิน และต้องทำให้ผู้รับการประเมินมีความรู้สึกที่ดีต่อการประเมินจากการให้ข้อมูลป้อนที่มีคุณค่า นำไปสู่การพัฒนาได้จริง

5. การวางแผนเข้าไปเข้าตรวจประเมินหลักสูตร ทุกฝ่ายต้องพร้อม หมายถึง ทั้งผู้ประเมินพร้อม และผู้รับการประเมินพร้อม เพื่อให้เกิดความสบายใจและเกิดประโยชน์ทั้งสองฝ่าย

6. การประเมินตนเอง (self-assessment) เป็นกระบวนการที่ควรทำต่อเนื่อง เพื่อการปรับปรุงพัฒนาตนเอง ในความพยายามจะมองตนเองให้ถูกต้อง ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอาจใช้ทีมประเมินที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรช่วยกันมองตัวเอง หรือจะแต่งตั้งบุคคลอื่นที่อยู่นอกหลักสูตรซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์สามารถให้ข้อมูลเพื่อการพัฒนาแก่หลักสูตรได้ดี เข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินด้วยก็ได้ แนวคิดนี้เป็นการประเมินแบบมีส่วนร่วม (participatory evaluation) ดังนั้น หลักสูตรสามารถตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตรของตนเองกับผู้เชี่ยวชาญที่ขึ้นทะเบียนของ สกอ. และเป็นคนก้าวทันความทันสมัยของหลักสูตร มาประเมินหลักสูตรของตนเองได้ เหตุผลในการแต่งตั้งคนนอกเพื่อกันเพื่อลดอคติในการมองตนเอง ต้องการได้คำแนะนำจากคนนอกเพื่อยืนยันการประเมินของตนเอง แต่หลักสูตรต้องเข้าใจว่าการแต่งตั้งบุคคลมาประเมินหลักสูตรของตนเอง ไม่ใช่แนวคิดของการกำหนดทีมประเมินสำหรับการประเมินเพื่อรับรองหลักสูตร ทีมประเมินเพื่อการรับรองหลักสูตรจึงควรแต่งตั้งจากบุคคลอื่นที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผลประเมิน

ข้อควรระวัง

ผลการประเมินไม่ใช่เพียงแค่การสรุปว่าหลักสูตรมีการดำเนินงานตามวงจร PDCA ไม่ใช่เพียงแค่การตรวจสอบหลักฐานการทำงานว่าเป็นจริงหรือไม่ ไม่ใช่เพียงแค่การยืนยันตัวเลขสถิติที่หลักสูตรจัดทำและนำเสนอ ข้อมูลที่ได้แบบนี้ไม่ค่อยเกิดประโยชน์ต่อผู้รับผิดชอบหลักสูตรมากนัก ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากกว่าคือการชี้แนะแนวทางการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัย ได้มาตรฐานสากล มีการจัดการเรียนการสอนการสอนสนับสนุนและการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่นำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนได้ตามที่หลักสูตรกำหนด การได้ข้อมูลสารสนเทศประการหลังนี้ จึงต้องอาศัยผู้ประเมินที่มีความรอบรู้ในสาขาวิชาที่เข้าไปประเมิน

ตัวอย่างประเด็นที่ผู้ประเมินควรต้องมีการสอบถามหรือจัดเก็บข้อมูล

• ประมวลวิชา (Course syllabus)

- เนื้อหาวิชาที่เรียนนี้เกี่ยวข้องกับอะไร
- เนื้อหาครอบคลุมสาระอะไรบ้าง
- นักศึกษาที่เรียนวิชานี้เป็นใคร ระดับชั้นปีไหน สำหรับผู้เรียนในสาขาหรือนอกสาขา
- ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้อะไรบ้างก่อนเรียนวิชานี้
- มีการปูพื้นความรู้ก่อนเรียนวิชานี้หรือไม่
- วิชาี้มีความสัมพันธ์กับวิชาอื่นอย่างไร
- ต้องการให้ผู้เรียนรู้อะไรบ้าง
- ต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการทำอะไรได้บ้าง
- อะไรเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักศึกษาในการเรียนสาขาของท่าน

หมายเหตุ: ถ้าผู้ประเมินเน้นแต่เพียงการหาหลักฐานว่าผู้ถูกประเมินได้มีการจัดทำแบบฟอร์มต่าง ๆ เช่น มคอ 3 ครบถ้วนทุกวิชาหรือไม่ มีรายละเอียดของข้อมูลในแบบฟอร์มครบถ้วนหรือไม่ การประเมินแบบนี้เป็นเพียงการยืนยันตรวจสอบการดำเนินการ แต่ไม่ได้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพของสาระที่สอนที่กำหนดใน มคอ 3 ว่าสิ่งที่กำหนดให้ผู้เรียนเรียนนั้น มีความทันสมัยเพียงใด มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับใด การประเมินแบบนี้ไม่จำเป็นต้องใช้ประเมินระดับอาจารย์มหาวิทยาลัยหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ให้บุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ก็สามารถกระทำได้

• การเรียนการสอน

- วิธีการที่ใช้ในการสอนเวลาพบกับนักศึกษาคืออะไร และวิธีการนี้ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรรายวิชาได้อย่างไร
- วิธีการประเมินผู้เรียนจากวิธีการสอนแบบนี้เป็นอย่างไร
- มีการคาดหวังให้เกิดอะไรบ้างจากการเลือกวิธีสอน สื่อ การมอบหมายงานเพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของวิชา

- กิจกรรมนอกชั้นเรียนมีอะไรบ้าง
- นักศึกษาใช้สื่อที่เตรียมให้อย่างไร สื่อที่ใช้มีประโยชน์ต่อนักศึกษาอย่างไร

หมายเหตุ: ถ้าผู้ประเมินเน้นแต่เพียงการหาหลักฐานว่าผู้สอนได้สอนตรงตาม มคอ 3 หรือไม่ ถ้านั้นแต่เพียงการตรวจสอบว่ามีระบบกลไกในการกำกับการเรียนการสอนหรือไม่ มีการประเมินการสอนและนำข้อมูลมาปรับปรุงหรือไม่ ข้อมูลที่ได้สามารถประกันคุณภาพได้ระดับหนึ่ง แต่ไม่ได้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพที่สะท้อนว่าคุณภาพของการเรียนการสอนเป็นอย่างไร

บทสรุป

การประเมินแบบพิชฌุพิจารณา เป็นการประเมินโดยเพื่อนที่เป็นกัลยาณมิตร ผู้เป็นเพื่อนจะให้ข้อมูลแบบตรงไปตรงมา จริงใจ ปราศจากอคติ และต้องมั่นใจว่าตนเองในฐานะผู้ประเมินมีความสามารถในการประเมินหลักสูตรนั้นได้จริง ที่สำคัญต้องเข้าใจบริบทของหลักสูตร เพื่อจะได้ให้คำแนะนำที่เหมาะสม นำไปปฏิบัติให้เกิดผลดีต่อหลักสูตรได้ ทั้งนี้ ต้องให้ความสำคัญกับการรับฟังความคิดเห็นของผู้ถูกประเมินด้วย

ที่มา : จากการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง การนำระบบการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 ไปใช้ : ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม – 1 พฤศจิกายน 2558 ณ โรงแรมเซ็นจูรี พาร์ค กรุงเทพมหานคร

การประกันคุณภาพภายใน เพื่อการเผยแพร่หลักสูตรที่มี คุณภาพและมาตรฐานใน TQR

ศาสตราจารย์เกียรติคุณกิตติชัย วัฒนานันท์
ประธานคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา
12 ตุลาคม 2559

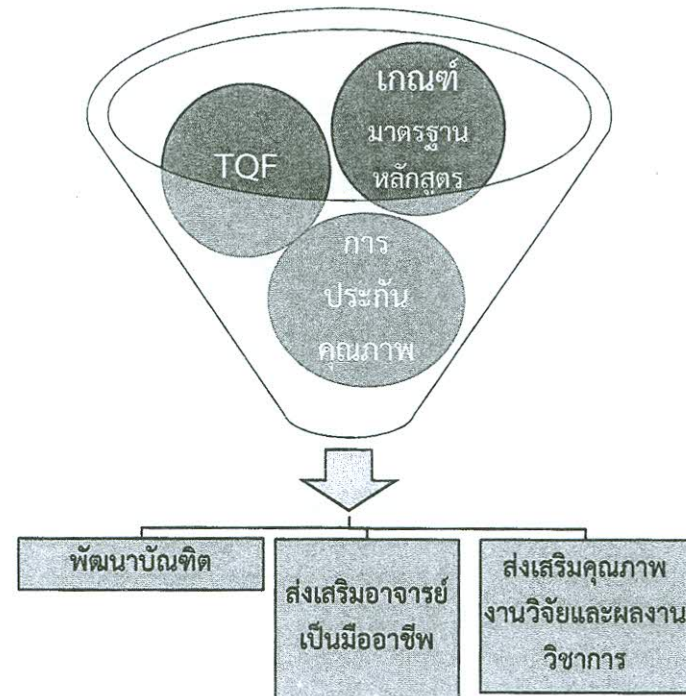
กรอบการกำกับมาตรฐานการผลิตบัณฑิต

- ▶ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร
- ▶ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
แห่งชาติ
- ▶ การประกันคุณภาพการศึกษา

เป้าหมายของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2
เมื่อสิ้นสุดแผนในปี พ.ศ. 2565

“ยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพ
สู่ตลาดแรงงาน และพัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรม
เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกาภิวัตน์ .... โดยใช้
กลไกของธรรมาภิบาล การเงิน การกำกับมาตรฐาน และเครือข่ายอุดมศึกษา
บนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลายและเอกภาพเชิงระบบ

(กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 (ปี พ.ศ. 2551 -2565)

เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

วัตถุประสงค์ของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.2558

1. เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นในการจัดหลักสูตรและเอื้อให้เกิดความร่วมมือกับองค์กรภายนอก
2. เพื่อยกระดับมาตรฐานการจัดการศึกษา โดยเฉพาะในประเด็นคณาจารย์และผู้สำเร็จการศึกษา
3. เพื่อรองรับการบริหารจัดการหลักสูตรตามแนวทางที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

วัตถุประสงค์ของ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

1. เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ (เป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ หรือ Learning Outcome ที่สาขา กำหนด)
2. เพื่อประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิในระดับ อุดมศึกษา และสามารถเทียบเคียงกันได้ โดยกำหนดให้มีการเผยแพร่หลักสูตรที่เป็นไปตาม TQF ในฐานข้อมูล TQR (Thai Qualifications Register)

วัตถุประสงค์

- เพื่อให้สาธารณชนรับรู้ว่าหลักสูตรมีการจัดการศึกษาได้คุณภาพ และเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด
  - เพื่อให้มีการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้บัณฑิตมีคุณลักษณะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนด (Expected Learning Outcomes) อย่างสม่ำเสมอ
- ทั้งนี้ การเผยแพร่หลักสูตรให้เป็นไปตามความสมัครใจของสถาบันอุดมศึกษา

หลักเกณฑ์การเผยแพร่หลักสูตรใน TQR (ต่อ)

กรณีหลักสูตรใดได้รับการเผยแพร่แล้ว สถาบันอุดมศึกษาจะต้องกำกับดูแลให้มีการรักษาคุณภาพให้มีมาตรฐานอยู่เสมอ โดยผลการประเมินคุณภาพภายในต้องมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีขึ้นไปทุกปีหลังจากได้รับการเผยแพร่ หากต่อมาปรากฏว่า ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาใดไม่เป็นไปตามที่กำหนด สกอ. จะเสนอ กกอ. พิจารณาถอนการเผยแพร่หลักสูตรนั้น

- สกอ. จะเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อสถาบันอุดมศึกษาได้เปิดสอนไปแล้วอย่างน้อยครึ่งระยะเวลาของหลักสูตร
- ผลการประเมินคุณภาพภายในต้องมีคะแนนเฉลี่ยระดับดีขึ้นไปต่อเนื่องกัน 2 ปี นับตั้งแต่เปิดสอนหลักสูตร

การประกันคุณภาพภายใน
ระดับอุดมศึกษา

วัตถุประสงค์

13

เพื่อกำหนดแนวทางในการ 'ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน' ระดับอุดมศึกษา โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา

เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ 'บริบทและเจตนารมณ์' ของสถานศึกษา และ 'มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง'

เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพภายใน พ.ศ.2557 (ต่อ)

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สถาบันอุดมศึกษาเลือกใช้

- ต้องเป็นระบบที่สนองต่อเจตนารมณ์แห่ง พรบ.การศึกษาแห่งชาติ และ กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
- อาจเป็นระบบที่ ค.ป.ภ. พัฒนาขึ้น หรือ เป็นระบบคุณภาพอื่นที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลซึ่งสามารถประกันคุณภาพได้ตั้งแต่ระดับหลักสูตร คณะวิชา และ/หรือสถาบัน

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับ

14

ระบบการประกันคุณภาพภายใน พ.ศ.2557

- สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร คณะ สถาบัน ให้สอดคล้องกับ เจตนารมณ์ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
- สถานศึกษาระดับอุดมศึกษามีอิสระในการเลือกระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้สอดคล้องกับบริบทและเจตนารมณ์ของตนเองและเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสามารถรองรับการประเมินคุณภาพจากภายนอก

แนวปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษาที่เลือกใช้ระบบประกันคุณภาพของ ค.ป.ภ.

- ระบบประกันคุณภาพที่ ค.ป.ภ. พัฒนาขึ้น มีทั้ง ระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน โดยมีความเชื่อมโยงกัน
  - ระดับหลักสูตร เชื่อมโยงกับแนวทางการดำเนินงานตามกรอบ TQF
  - ระดับคณะและสถาบัน เชื่อมโยงกับ สมศ. และ ก.พ.ร.
- ระบบประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ประสงค์จะใช้ทดลองนำร่องกับหลักสูตรที่มีประกาศกระทรวงฯ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิฯ หรือ มคอ.1 แล้ว แต่ทั้งนี้สาขาวิชาอื่นๆ ก็สามารถนำไปใช้ได้
- สถาบันอุดมศึกษาที่เลือกใช้ระบบของ ค.ป.ภ. ดำเนินการประกันคุณภาพด้วยตนเอง และรายงานผลการประเมินคุณภาพตามระบบดังกล่าว พร้อมข้อมูล CDS ผ่านระบบ CHE QA ONLINE ทุกสิ้นปีการศึกษา

แนวปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษาที่เลือกใช้ระบบประกันคุณภาพ

- ❑ สถาบันอุดมศึกษาเทียบเคียงระบบและกลไกประกันคุณภาพที่จะนำมาใช้กับระบบและกลไกที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ และในคู่มือประกันคุณภาพของ สกอ. แล้วจึงเสนอระบบนั้นผ่านสภาสถาบันให้ ค.ป.ภ. พิจารณาให้ความเห็นชอบ
- ❑ เมื่อ ค.ป.ภ. ให้ความเห็นชอบระบบดังกล่าวแล้ว สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการประกันคุณภาพภายใน และรายงานผลการประเมินคุณภาพตามระบบดังกล่าว โดยจัดส่งเป็น PDF File พร้อมผลการกำกับตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และข้อมูล CDS ผ่านระบบ CHE QA ONLINE ทุกสิ้นปีการศึกษา

ระบบประกันคุณภาพอื่นที่ ค.ป.ภ. ให้ความเห็นชอบแล้ว

ระบบ	ระดับหลักสูตร	ระดับคณะ	ระดับสถาบัน
ระบบของ สกอ.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ AUN-QA (บริหารธุรกิจ) ▪ ABEST21 (บริหารธุรกิจ) ▪ EPAS (บริหารธุรกิจ) ▪ WFME (แพทยศาสตร์) 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ AACSB (บริหารธุรกิจ) ▪ EQUIS (บริหารธุรกิจ) ▪ EdPEX (สกอ.) 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ EdPEX (สกอ.)
ระบบของ สภาวิชาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> ▪ สภาการพยาบาล ▪ สภาเทคนิคการแพทย์ ▪ สภาเภสัชกรรม ▪ สภาทนายความ 	-	-
ระบบที่ ม/ส พัฒนาขึ้นเอง	<ul style="list-style-type: none"> ▪ CUPT-QA (ทปอ.) ▪ CU-CQA 100 (จพ) 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ CUPT-QA (ทปอ.) 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ CUPT-QA (ทปอ.)

ระยะเวลาในการขึ้นทะเบียนหลักสูตร TQR 19

กำหนดระยะเวลาการขึ้นทะเบียนฯ ตามรอบระยะเวลาการปรับปรุงของหลักสูตร ทั้งหลักสูตรระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ให้มีระยะเวลาการปรับปรุงหลักสูตรตามที่กำหนด ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ คือ 5 ปี

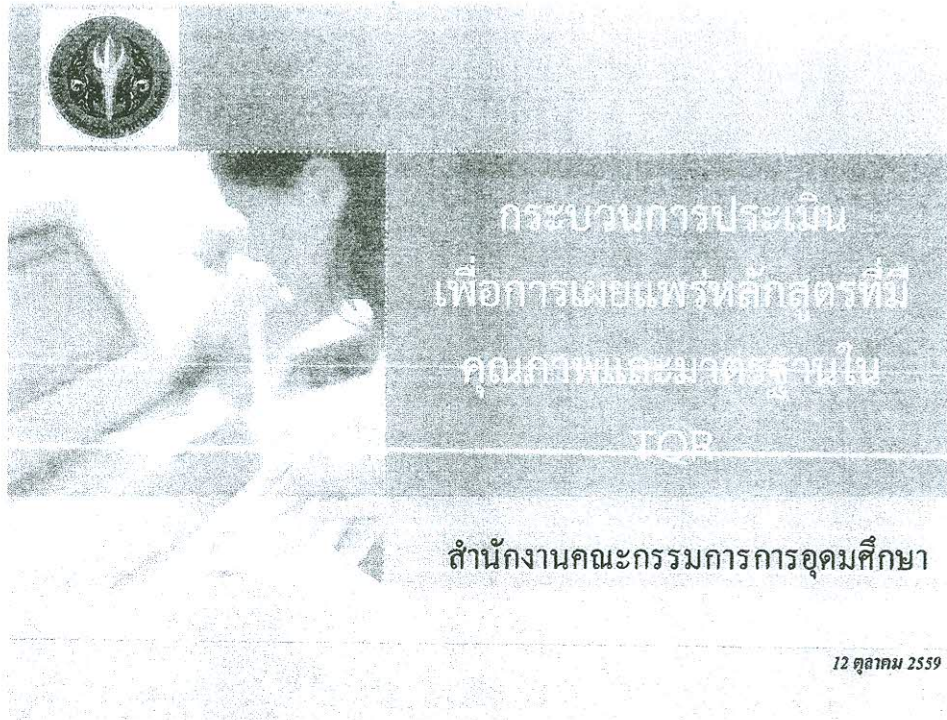
การดำเนินการประกันคุณภาพของหลักสูตร ที่ขึ้นทะเบียน TQR แล้ว 20

1. ดำเนินการประเมินตนเองเป็นประจำทุกปีการศึกษา
2. จัดส่งข้อมูลผ่านระบบ CHE QA Online เป็นประจำทุกปีการศึกษา
  - ข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set)
  - รายงานผลการกำกับมาตรฐานตามองค์ประกอบที่ 1
  - รายงานการประเมินตนเอง

การเผยแพร่หลักสูตรใน TQR สำหรับหลักสูตรที่ใช้ระบบประกันคุณภาพ

- กรณีหลักสูตรใช้ระบบการรับรองของสากล
  - ❖ ได้รับการรับรองตามระบบของสากลแบบไม่มีเงื่อนไข
ระยะเวลาการขึ้นทะเบียนตามระยะเวลาการรับรองของระบบ
สากลนั้น
- กรณีหลักสูตรใช้ระบบการรับรองของสภาวิชาชีพ
  - ❖ ได้รับการรับรองตามระบบของสภาวิชาชีพแบบไม่มีเงื่อนไข
ระยะเวลาการขึ้นทะเบียนตามระยะเวลาการรับรองของสภา
วิชาชีพนั้น

ขอขอบคุณ

หัวข้อการอภิปราย

4

- 1 ขั้นตอนการดำเนินการเพื่อการเผยแพร่หลักสูตร TQR
- 2 ระยะเวลาดำเนินการเพื่อการเผยแพร่หลักสูตร TQR
- 3 ขั้นตอนการตรวจประเมินหลักสูตร
- 4 รายงานผลการตรวจประเมินหลักสูตร
- 5 องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพหลักสูตร

ขั้นตอนการดำเนินการเผยแพร่หลักสูตร TQR (Thai Qualifications Register)

กรณีหลักสูตรที่มี มคอ.1 ประกาศใช้แล้ว และแจ้งความประสงค์มายัง สกอ. เพื่อขึ้นทะเบียน TQR ภายในเดือนกรกฎาคม 2558

1. สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการประเมินตนเอง ในปีการศึกษา 2557 และมีผลการประเมินตนเอง ระดับดีขึ้นไป
2. แจ้งความประสงค์ขอขึ้นทะเบียนหลักสูตร TQR มายัง สกอ. ภายในเดือนกรกฎาคม 2558
3. สกอ. ตรวจสอบการดำเนินงานประเมินตนเองและผลการประเมินของหลักสูตรผ่านระบบ CHE QA Online และเสนอ ค.ป.ภ.พิจารณาให้ความเห็นชอบให้ สกอ. ดำเนินการเพื่อขึ้นทะเบียน TQR ซึ่งมีจำนวน 32 หลักสูตร
4. สกอ. เสนอรายชื่อผู้ประเมินคุณภาพภายในสำหรับตรวจประเมินหลักสูตรเพื่อขึ้นทะเบียน TQR ให้ ค.ป.ภ. พิจารณาให้ความเห็นชอบ

ขั้นตอนการดำเนินการเผยแพร่หลักสูตร TQR (Thai Qualifications Register)

5. สกอ. จัดประชุมชี้แจงแนวทางการประเมินคุณภาพภายในสำหรับหลักสูตรที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียน TQR ให้แก่ผู้ประเมินคุณภาพภายในที่ได้รับความเห็นชอบจาก ค.ป.ภ. เพื่อทำหน้าที่ตรวจประเมินหลักสูตร
6. สกอ. แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในตามทะเบียนรายชื่อผู้ประเมินคุณภาพภายในสำหรับตรวจประเมินหลักสูตรเพื่อขึ้นทะเบียน TQR เพื่อทำหน้าที่ตรวจประเมินหลักสูตร
7. สกอ. นำเสนอผลการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรต่อ ค.ป.ภ. พิจารณาขึ้นทะเบียน TQR และเสนอ กกอ. เพื่อทราบต่อไป

ขั้นตอนการดำเนินการเผยแพร่หลักสูตร TQR

(Thai Qualifications Register)

กรณีหลักสูตรที่ไม่มี มคอ. 1 หรือมี มคอ.1 แต่ไม่ได้แจ้งความประสงค์เพื่อขึ้นทะเบียน TQR ภายในเดือนกรกฎาคม 2558

1. สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการประเมินตนเอง และมีผลการประเมินตนเอง ระดับดีขึ้นไป ต่อเนื่องกัน 2 ปี (ใช้ผลการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2558)
2. สถาบันอุดมศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรจากทะเบียนรายชื่อผู้ประเมินคุณภาพภายในสำหรับตรวจประเมินหลักสูตรเพื่อขึ้นทะเบียน TQR

5

ขั้นตอนการดำเนินการเผยแพร่หลักสูตร TQR

(Thai Qualifications Register)

คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรสำหรับการขึ้นทะเบียน TQR ประกอบด้วย

- ❖ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อย 3 คน มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ขอรับการประเมิน ทั้งนี้ คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรทุกคนต้องขึ้นทะเบียนผู้ประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรของ สกอ.
- ❖ ผู้ทรงคุณวุฒิเกินกว่ากึ่งหนึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน และอย่างน้อยหนึ่งคนต้องมีคุณวุฒิตรงกับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน (ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณวุฒิตรงกับสาขาวิชาที่ประเมินจะต้องเป็นบุคคลภายนอกสถาบัน)
- ❖ ผู้ทรงคุณวุฒิภายในเป็นบุคคลซึ่งไม่ใช่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหลักสูตรที่รับการประเมิน (ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ พ.ศ. 2548)
- ❖ ประธานกรรมการ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกสถาบัน

6

ขั้นตอนการดำเนินการเผยแพร่หลักสูตร TQR

(Thai Qualifications Register)

คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ

หลักสูตรที่ขอรับการประเมิน	คุณสมบัติของผู้ประเมิน
ระดับปริญญาตรี	- มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป หรือ - ดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับ ผศ.ขึ้นไป
ระดับปริญญาโท	- มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกขึ้นไป หรือ - ดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับ รศ.ขึ้นไป
ระดับปริญญาเอก	- มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกขึ้นไป หรือ - ดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับ ศ.ขึ้นไป

ขั้นตอนการดำเนินการเผยแพร่หลักสูตร TQR

(Thai Qualifications Register)

3. คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรดำเนินการตรวจประเมินคุณภาพหลักสูตรที่จะขอขึ้นทะเบียน TQR เพื่อยืนยันผลการประเมิน ผ่านระบบ CHE QA Online
4. สถาบันอุดมศึกษาเสนอสภาสถาบันให้ความเห็นชอบ / ทราบ ในการขอขึ้นทะเบียนหลักสูตร TQR
5. สถาบันอุดมศึกษาแจ้งความประสงค์ขอขึ้นทะเบียนหลักสูตร TQR มายัง สกอ. พร้อมแนบมติสภาสถาบันและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร
6. สกอ. ตรวจสอบการดำเนินงานประเมินคุณภาพภายใน วิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรผ่านระบบ CHE QA Online และเสนอคณะกรรมการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาพิจารณาถ่วงดุลผลการประเมินว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนดก่อนนำเสนอ ค.ป.ภ. พิจารณาขึ้นทะเบียน TQR และเสนอ กกอ. เพื่อทราบต่อไป

8

ระยะเวลาในการขึ้นทะเบียนหลักสูตร TQR

กำหนดระยะเวลาการขึ้นทะเบียนฯ
ตามรอบระยะเวลาการปรับปรุงของหลักสูตร
ทั้งหลักสูตรระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ให้มี
ระยะเวลาการปรับปรุงหลักสูตรตามที่กำหนด
ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ คือ 5 ปี

ระยะเวลาดำเนินการประเมินหลักสูตรเพื่อขึ้นทะเบียน TQR :
กรณีหลักสูตรที่มี มคอ.1 ที่แจ้งความประสงค์ภายในเดือน ก.ค.2558

- จำนวน 32 หลักสูตรที่มี มคอ.1 ประกาศใช้แล้ว
- ระยะเวลาดำเนินการ
ระหว่างเดือน ธันวาคม 59 – มกราคม 60

การดำเนินการประกันคุณภาพของหลักสูตร ที่ขึ้นทะเบียน TQR แล้ว

1. ดำเนินการประเมินตนเองเป็นประจำทุกปีการศึกษา
2. จัดส่งข้อมูลผ่านระบบ CHE QA Online เป็นประจำทุกปีการศึกษา
  - ข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set)
  - รายงานผลการกำกับมาตรฐานตามองค์ประกอบที่ 1
  - รายงานการประเมินตนเอง

ขั้นตอนการตรวจประเมินหลักสูตร

เวลา	กิจกรรม
09.00 – 09.30 น.	คณะกรรมการประเมินคุณภาพประชุมร่วมกัน
09.30 – 10.00 น.	การนำเสนอผลการดำเนินงานของหลักสูตร โดย อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
10.00 – 12.00 น.	การสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง <ul style="list-style-type: none"> ■ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร ■ บุคลากรสายสนับสนุน (ถ้ามี) ■ นิสิต/นักศึกษา
	การตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม (ถ้ามี)
13.00 – 14.00 น.	การสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง <ul style="list-style-type: none"> ■ ศิษย์เก่า ■ ผู้ใช้บัณฑิต
14.00 – 14.30 น.	การเยี่ยมชมห้องปฏิบัติการ สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน
14.30 – 15.30 น.	คณะกรรมการประเมินคุณภาพประชุมร่วมกันเพื่อสรุปผลการตรวจประเมิน
15.30 – 16.00 น.	การนำเสนอผลการประเมินเพื่อให้ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาคุณภาพหลักสูตร

หมายเหตุ : กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

รายงานผลการตรวจประเมินหลักสูตร

www.themegallery.com

1. บทสรุปสำหรับผู้บริหาร
2. รายนามคณะผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
3. สรุปข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตร
4. ผลการกำกับมาตรฐาน
5. จุดแข็ง / แนวทางเสริมจุดแข็ง
จุดที่ควรพัฒนา / ข้อเสนอแนะในการพัฒนา
6. ข้อสรุปตามองค์ประกอบ
7. วิธีปฏิบัติที่ดี/นวัตกรรม (ถ้ามี)

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้
ระบบประกันคุณภาพ
ระดับหลักสูตร

การเขียนบทสรุปผู้บริหาร

ความยาวประมาณ 1-2 หน้า โครงสร้างและแนวทางในการเขียน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป
ประกอบด้วย ปรัชญาของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรที่มุ่งเน้นพันธกิจของสถาบัน
2. ผลการประเมินคุณภาพภายในที่ครบวงจรโดยมีการประเมินทั้ง
ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต/ผลลัพธ์
  - ผลการกำกับมาตรฐาน
  - จุดเด่น/แนวทางเสริม
  - จุดที่ควรพัฒนา/แนวทางแก้ไข

ระบบการประกันคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตร

องค์ประกอบ

1. การกำกับมาตรฐาน
2. บัณฑิต

ตัวบ่งชี้

- 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด โดย สกอ.
- 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- 2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้
3. นักศึกษา	3.1 การรับนักศึกษา 3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา
4. อาจารย์	4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์ 4.2 คุณภาพอาจารย์ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

ประเด็นการพิจารณาในการกำกับมาตรฐานหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน	ป.ตรี	ป.บัณฑิต	ป.โท	ป.บัณฑิต ชั้นสูง	ป.เอก
1. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓
2. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓
3. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร		✓	✓	✓	✓
4. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน		✓	✓	✓	✓
5. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ			✓		✓
6. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)			✓		✓
7. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนวิทยานิพนธ์			✓		✓
8. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา			✓		✓
9. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา			✓		✓
10. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ			✓		✓
11. การปรับปรุงหลักสูตรตามระยะเวลาที่กำหนด	✓	✓	✓	✓	✓
รวม	3	5	11	5	11

องค์ประกอบ

ตัวบ่งชี้

5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	5.1 สาระของรายวิชาในหลักสูตร 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน 5.3 การประเมินผู้เรียน 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ผลการกำกับมาตรฐาน

เกณฑ์การประเมินดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.2548 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552

** หากมีการประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องใหม่ เกณฑ์การประเมินนี้จะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานใหม่ฉบับที่ประกาศใช้ล่าสุด **

ผลการประกันคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตร

- ❑ ผลการประเมินการกำกับมาตรฐาน กำหนดไว้ เป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน”
- ❑ หากไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ถือว่าหลักสูตร ไม่ได้มาตรฐาน และมีผลเป็น “ไม่ผ่าน” (คะแนนเป็น ศูนย์)

21

รายการ CDS ที่สถาบันอุดมศึกษาต้องส่ง ผ่านระบบ CHE QA Online เป็นประจำทุกปีการศึกษา

1. จำนวนหลักสูตร (7)
2. จำนวนหลักสูตรนอกที่ตั้ง (6)
3. จำนวนนักศึกษา (6)
4. จำนวนอาจารย์ประจำตามตำแหน่งทางวิชาการและคุณวุฒิ การศึกษา (20)
5. คุณวุฒิอาจารย์ประจำหลักสูตร (12)
6. ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร (20)

23

ผลการประกันคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตร

คะแนน	ระดับคุณภาพ
0.01-2.00	น้อย
2.01-3.00	ปานกลาง
3.01-4.00	ดี
4.01-5.00	ดีมาก

22

รายการ CDS ที่สถาบันอุดมศึกษาต้องส่ง ผ่านระบบ CHE QA Online เป็นประจำทุกปีการศึกษา

7. การมีงานทำของบัณฑิต (11)
8. ผลงานทางวิชาการของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท (16)
9. ผลงานทางวิชาการของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก (15)
10. นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (7)
11. จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย (24)
12. จำนวนผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย (73*) (มีจำนวนมาก เนื่องจากจำแนกตาม 3 กลุ่มสาขาวิชา)

24